

A LAP AZ E. M. E.
TULAJDONA**MÉHÉSZETI KÖZLÖNY**A LAPOT AZ E. M. E.
TAGJAI TAGSÁGI
ILLETMÉNY FEJÉBE
KAPJÁK.

AZ ERDÉLYRÉSZI MÉHÉSZ EGYESÜLET HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
CLUJ—KOLOZSVÁR,
ATTILA-UTCA 10. SZ.Felelős szerkesztő és kiadó: TÖRÖK BÁLINT az E. M. E. főtítkára.
Főmunkatársak, mint az E. M. E. szerkesztő bizottságának tagjai:
dr. LÁSZLÓ MÁRTON, dr. BOGA LAJOS és BALÁZS PÉTER.TELEFON 158. SZ.
A LAP MEGJENIK
HAVONKÉNT EGYSZER**Az E. M. E. közgyűlése.**

Folyó hó 11-én tartotta meg az E. M. E. ezévi közgyűlését br. Jósika Gábor elnöklete alatt. Br. Jósika Gábor elnök meleg szavakban üdvözölte a szép számban megjelent tagokat, megállapítva az ülés határozatképességét, bemutatva az ülés engedélyezéséről szóló okiratot, majd felhívta a főtítkárt az évi jelentés előterjesztésére.

Török Bálint főtítkár felolvasta a választmány alább következő jelentését.

Mélyen tisztelt Közgyűlés!

Az Erdélyrészi Méhész Egylet 1923. évi működéséről szóló jelentésének ismertetése előtt legyen szabad egy pár szóban általánosságban megemlékezni a lefolyt év méhészeti viszonyairól. Megállapíthatjuk, hogy az elmúlt év mézélés szempontjából inséges volt éppen úgy, mint az 1922. év. Ennek oka mindkét évben a nagy szárazság volt. A szaporodás szempontjából sem volt jobb az 1923. évi az az 1922. évnél, noha az 1922—23. év telén nagyon sok méhcsalád pusztult el, amelyek pótolhatása céljából ugyancsak kívánatos lett volna az állomány szaporítása.

A mézélésről és szaporításról lévén szó, ki kell térnünk egy pár szóban azon meggyőződésünk közlésére, hogy a mézhiánynak és a méhcsaládok nagy arányu pusztulásának egyik fő oka abban a körülményben keresendő, hogy sok méhész a méhcsaládok számának gyarapítására törekszik, ahelyett, hogy kevés, de jól mézelő erős, jó teletőképés családokat nevelne. A mézeltetésnek kettős haszna van. Az egyik a mézhozam, amellyel jövedelmezővé tesszük a méhtenyésztést, biztosítjuk a méhek téli táplálékát, mentesülünk a téli etetésről való gondoskodás alól. A másik haszna az, hogy jó erős, teletőképés, ellenségeknek ellentálló egészséges családokat kapunk és kisebb gondgal, fáradsággal, kevesebb családdal, több pénzt tudunk szerezni.

A méz értékesítési viszonyok elég kedvezőek voltak. A kereslet és kínálat normális volt. A piac felvevő képességét illetőleg csökkenés nem tapasztalható. A kereskedők újában nem szerzik be egyszerre egész évi szükségletüket, hanem időről-időre 1—2 havi szükségletük fedezéséről gondoskodnak. E változásnak az oka a magas kamatterhekben keresendő. A változott viszonyoknak megfelelően arra kell törekedni méhésztársaink, hogy régi vevőköriüket megtartsák készletüknek részletekben való átvétele esetén is, amely értesí-

tési móddal együtt jár az árak esetleges emelkedésével járó haszon is.

A méz árát a mindenkori cukor árakhoz szoktuk viszonyítani. A háboruban és az azt követő években a cukor és a méz ára egyforma volt, míg ma azt mondhatjuk, hogy a békebeli állapotot megközelítettük ebben a viszonylatban. Nem szabad azonban figyelmen kívül hagynunk két körülményt. Az egyik a cukorárak mesterséges leszorítása. A másik pedig az aranyparitás. A békében 1 kg. méz ára 1'80—2 K volt. Egy arany korona megfelel 38 papirleinek, tehát a tényleges béke állapotbeli mézárak csak akkor volnának elérve, ha a mai paritás mellett 68—76 L volna 1 kg. méznek az ára. Ezt pedig a legnagyobb fénytűzéssel berendezett csemegekereskedésekben kicsinyben való árusítás mellett sem tudjuk elérni. A mézáraknak tehát még emelkedniök kell, hogy a méhészek megtalálják békebeli számadataikat. A sonkolynak és viaszoknak az ára sem áll arányban azok belértékével.

A méhészeti érdekekben a lefolyt évben különösebb kormányintézkedés nem jelent meg. Számos helyről vett azonban panaszt egyesületünk a kis emberek méhészeti megadóztatásáról. Minden ilyen panasz vétele alkalmával eljár az egyesület több kevesebb eredménnyel. E kérdésben a pénzügyi hatóságokat az az intencio vezeti, hogy a kereskedelmi méhészetek, amelyek tulajdonosoknak megélhetést biztosítanak, külön megadóztatandók. A kisebb, mellékfoglalkozásszerűleg folytatott méhtenyésztés adómentes. Kereskedelmi méhészeti alig egynéhány van Erdélyben. Ezek megadóztatása ellen nem élhetünk panasszal, de a kisembereknek e címen újabb megterhelése ellen tiltakoznunk kell.

Egyesületünk a lefolyt évben igyekezett a rendelkezésére álló eszközökkel, szolgáltni úgy a méhészeti általános érdekeit, mint az egyesületi tagokét. A méhészeti szakismereteket igyekezett terjeszteni az egyesület egyrészt a Méhészeti Közlöny útján, másrészt azáltal, hogy az elmúlt évben is megismételte az előző években rendezett méhészeti tanfolyamot. A május hó 22-től június hó 2-ig rendezett tanfolyam megtartását dr. László Márton, dr. Péter Béla, dr. Boga Lajos, Szilágyi Márton, Balázs Péter és özv. Kremnitzkyné Frölich Ilona előadóknak önzetlen munkássága tette lehetővé. A tanfolyamon 34 hallgató vett részt, akik közül 26 férfi és 8 női hallgató volt. A hallgatók a tanfolyamot pontosan látogatták és annak végeztével bizonyítványt is kaptak. A tanfolyam kapcsán a hallgatók megtekintették

az egyesület házsongárdi telepén kívül a kolozsvári gazdasági akadémia gyógynövénytermelési kísérleti telepét és dr. László Márton nagykilódi mintegy 100 családból álló méhészeti.

Közvetítette egyesületünk a tagok kaptár és egyéb méhészeti felszerelése szükségleteit, segítségére volt tagoknak a méztermésük értékesítésében, ellátta a mézhiányban szenvedő tagokat kedvezményes áru cukorral, mindezen akciói kapcsán 418141 lei forgalom mellett 20063 leire a tagok javára gyarapította az egyesület vagyonát.

A Méhészeti Közlönyt az ismert szerény keretek között adta ki az egyesület a lefolyt évben is. Szívesen bővítettük volna a lap terjedelmét, ha erre az anyagi fedezetet a tagdíjakban biztosítva láttuk volna. A tagdíjnak kétszeresére való felemelése is csak az időközi nyomdai és papírár emeléseket fedezné, ezért a tagdíjak emelése helyett szerény keretekben a tagok érdekeit is szolgáló hasznosító vállalkozások útján igyekezünk az egyesület folyó kiadásainak és a lap ellátási költségének fedezéséről gondoskodni.

A méhlegelő javítása céljából a lefolyt évben is osztott ki díjtalanul egyesületünk méz- és virágmagvakat, gyökereket, facsemetéket.

Az egyesület házsongárdi méhtelege mintegy 25.000 lei költséggel restaurált állapotban a méhésztársak rendelkezésére állott állandóan. Vidéki méhésztársaink közül az év folyamán Kolozsváron való tartózkodásuk alkalmával számosan megtekintették. A telep állapotáról egyébként a telep gondnok ur lesz szívesen külön beszámolni, műhely visszaállítására eddig nem került sor, mivel a régi egyesületi műhelyben készített méhészeti cikkek egy részét megvásárolta az egyelet és azokból mostanig állandóan volt raktáron készlete. Ma azonban már fogytán van az áru készlet úgy, hogy a folyó évben előre láthatólag aktuálissá válik a műhely beállítása. Erre nézve az előintézkedések már meg is történtek, amennyiben a telepekre a régi őr helyett egy asztalosmestert fogadott fel az egyesület, akit szerződésileg kötelezett a tagok kaptár stb. méhészeti kellékeinek méltányos áron való elkészítésére. Az új választmányának gondja lesz arra, hogy e kérdés megfelelő megoldását megtalálja.

Az egyesület beléletét illetőleg van szerencsénk jelenteni, miszerint az 1923. évben az egyesület tartott egy rendes közgyűlést és négy igazgató választmányi ülést, 3 bizottsági ülést.

A titkári hivatal 856 ügyszeres írtatott

és látott el, a pénztári hivatal ügyforgalma szintén meghaladta az 500 tételt.

Az egyesület anyagi ügyeit illetőleg a zárszámadások nyújtanak részletes tájékoztatást.

Részvétellel kell megemlékeznünk a lefolyt évben elhunyt tagtársainkról, névszerint: Tergovan János, Gombos Romulus és Bedő Mihályról, kiknek emlékét kegyelettel őrizzük.

A tagok sorából kilépett Bernák Béla Maksa, és Hutter Alajos Kolozsvár.

Az 1923. évben a tagok száma 187 taggal gyarapodott. Névszerint:

Ábrám József Kiskapus, Ádám Mihály Nyárádszentmárton, Anlauf Ernő Dész, Benke József Erzsébetváros, Bede Antal Homoród 2., Benedek Árpádné Papolcz, Bardócz László Torda, Bede Károly Sanbenedic, gr. Béli Ferenc Mezőméhes, Bölöni Antal Felsőcsernáton, Bernát József Kolozsvár, Bárán Lajos Kolozsvár, Bálint István Prostea, Benedek Zoltán Mezőméhes, Bölöni Mihály Kislekencze, Cseh Ferenc Abrud, Csapó Gyula Zsibó, özv. Cseh Dávidné Mezőméhes, Dani Gergely Pata, Dániel Elemér Vámosgálfalva, Dunai Sándor Torda, Dobos Lajos Szamosujvár, Dán István Mezőfény, Darvas Mihály Ópécska, Elczner Sándor Sanbenedic, Flóra József Torda, Fánta Károly Dész, Fosztó Dénes Vizakna, Fogarassy Károly Nagyenyed, Forray Lázár Déva, Frölich Albin Sarmaság, Györy Ernő Kudsir, Gábor Pál Bögző, Id. Gegesi Sámuel Torda, Gyerkő Márton Marosvécs, Gombos Romulus Salcina de Jos, Gyarmati József Bélzerind, Helegda Sándor Kiskapus, Hatos Joan Budatelec, Hügel Gusztáv Marosujvár, Incze Zsigmondné Olt-hévíz, Dr. Incze Sándorné Szilágycseh, Jaga Cornel Szamosujvár, Jancsó Vilmos Mezőméhes, Józsa Sámuel Mezőméhes, Kiss Árpád Kolozsvár, Kovács József Székelykocsárd, Kápolnai Vilmos Szakadát, Kirják József Homoród 2. Kern Bernát Galas Ferastrau, Kőri Margit Kolozsvár, Koszta Sándor Mezőszentmárton, Lukácsfő János Marosvásárhely, Lengyel Ákos Kraszna, Lőrinczy Lajos Marosludas, Lupan Joan Gyulafehérvár, Laár Ferenc Parajd, dr. Márton István Nyárádszereda, Martin Ludovica Kolozsvár, Metzsig Imre Apahida, Moré János Miliitei, Fogy. és ért. szövetkezet Mezőméhes, Méhészkör Teke, Nagy Lajos Kolozsvár, Nemes Sándor Gyulakuta, Nagy Mihály Tompaháza, Olajos Lajos Ópécska, Biliczky József Torda, özv. Papp Simonné Felsővisó, Prunár János Sárd, Pány Sándor Magyarzsvaskand, Rigetti Károly Kolozsvár, Renner Testvérek és Társai Börgyár r. t. Kolozsvár, Rácz Lajos Kissármás, Sirobl és Benkő Kovászna, Seyfried Ferenc Kolozsvár, Simcsák István Sighet, Sculean Petru Mezőméhes, Szentbenedeki Elektromos Művek r. t. Dész, Szabó Ferenc Bonchida, Szabó József Kolozsvár, Szabó Gábor Torda, Tóth István Kolozsvár, Tomes Gyula Bors, dr. Török Imre Kolozsvár, Török Pál Kolozspata, Toma Joan Alvinc, Taubner József Remec, Útő Sándor Kolozsvár, Ürmössy Eichinger Sándor Abrudbánya, Váradi Béla Kolozsvár, Vass Ferenc Nagyenyed, Vajda Zsigmond Sepsiszentgyörgy, Venczel István Oroszfája, dr. Weizel Ernő Marosvécs, W. Kiss Imre és Társa Bodófalva, özv. Paulik Andrásné Zám, Kocsis Sándor Budatelek, Tuzson Jánosné Vajda Seaca, dr. Péter Pál Mezőméhes, Kenderesi János Mezőméhes, Tóthfalusi József Mvásár-

hely, László Zsigmond Erzsébetváros, Jakab Gyula Aranyosgyéres, Fővényessy Bertalan Nagyenyed, Várady Mihály Dész, Andrassy János Craciunel, Bikfalvi István Helyt, Szentferencrendi Zárda Kaplony, Székely Ferenc Magyarvita, Jodál Rezső Bonyha, Tasch Péter Ineu, Komáromy Márton Mészkö, Gnánd Mihály Teuca, Adrina Csiki Déva, Frenk Károly Marosludas, Székely Tihamér Sarosulung, Kiss János Torda, Vagzsuna Imre Cristur, Miklós Gergely Csíkszentgyörgy, Bartha Péter Torboszló, gr. Vass Béla Mezőzáh, Korpos János Bánffyhungad, Witting Ferenc Brassó, Tartler József Brassó, Potschanda Pál Brassó, Oesterreicher János Brassó, Hügel Frigyes Brassó, Horváth György Brassó, Graf Károly Brassó, Dresnand Vilmos Brassó, Bittermann Ottó Brassó, dr. Fazakas József Kolozsvár Macedon Cozac Magura, B. Bak Imre Kolozsvár, Dietrich Gyuláné Kolozsvár, Vida György Cizer, Finkelstein Elek Mihes, Szalkai István Erked, Pál János Szemők Vista, András István Vista, Nagy Márton zsiros Vista, Daróczi Ferenc Vista, Baaätz Ottó Borsa, dr. Wollf Gyula Torda, Neuman István Lugos, Szirmay Kálmán Élesd, Vadadi Gerő Sárd, Fillimon Károly Hájó, Petró György Cluj, Lada Imre Szamosudvarhely, Orosz Sándor Vizakna, Tamás József Mezőméhes, Győri Ferenc Marosvécs, Kelemen Károly Tasnádszarvad, Török István Bánffyhungad, Bocskay Ferenc Abafája, Frink Sándor Samostelnic, Liska János Vulkán, Bloha Lajos Arad, Dworák Emma Brassó, Lander Gusztáv Barczarozsnyó, Zömei Károly Marosvásárhely, Bergel János Barczarozsnyó, Péter Gyula Kolozs, Csoma Endre Kolozsvár, Burkhard József Kolozsvár, dr. Ürmössy Sándor Kolozsvár, Szivánek Miklós Aranyosgyéres, Schiel Márton Brassó, Zahán János Kolozsvár, Harmath Győző Marosujvár, Kelemen István Chiris, Mezei Lajos Ditró, Buká Ferenc Magyaró, Carl Ungar Feldioara, Johann Schoppel Weber Feldioara, Zsakó Kálmán Marosvásárhely, Lázár Péter Marosvásárhely, Bordi József Marosvásárhely, Gazi János Marosvásárhely, Fey József Marosvásárhely, Vad János Marosvásárhely, dr. Bocskor Árpád Segesvár, Kerekes István Szilágyosomlyó, Lakatos János Mezőbánd.

Ezzel jelentésünket befejezve, tisztelettel kérjük annak szives jóváhagyó tudomásul vételét.

A közgyűlés a választmány jelentését egyhangulag tudomásul vette.

Baldzs Péter telepgondnok olvasta fel ezután a házsongárdi telep állapotára vonatkozó jelentését. A jelentést az alábbiakban közöljük:

Jelentés

az E. M. E. telepéről és pénztárról, az 1923-ik évről.

Az 1923. év, elejétől kezdve, szeszélyesen változó, második fele pedig, a tartós, nagy szárazság miatt, éppenséggel rossznak volt mondható a méhészetre nézve. Természetes raj egy sem volt; mürajok előállítására sem voltak alkalmasak a családok; csupán csak egy párral neveltettem fiatal anyákat, az elöregedettek helyett. Méz sem került a pergetőbe; azonban annyi mégis csak volt, hogy a családokat bőségesen elláthattam telelőre s mintegy 20 keretet tartalékba is tehettem tavaszi kisegítésre, vagy serkentésre. Egy keretet eladtam 70 leicért.

1923. tavaszán 24 családdal fölettem 60 kgr. cukrot, vagyis: átlag 1—1 család 2-5 kgr.-ot kapott.

A családok betelepítése alkalmával egy országos kaptárbeli családot gyöngének találtam, miért is azt egyesítenem kellett és így az állomány az 1922-dik év végén 23 család volt.

A gyümölcsstermés is gyenge volt; almafélékben éppen semmi. Mindazonáltal a kevés egres, ribizli és diótermésből, valamint műhelybér és vegyesekből a telep jövedelme 1923-ban 1705 leit tett ki.

Az új kerítés és kapuk elkészítettek összesen 9872 lei 90 bani költséggel, amiből napszámber szerinti munkadíjakra 5765 lei ment ki. Minthogy két ajánlattevő ácsmester egyformán 7000 leit kívánt csak munkadíj fejében e címen tehát 1235 lei meglakartítás éretelt el. Anyagok, és pedig legfőképen stálilik, deszkák és lécek vásárlása 4107 leibe került, amikből azonban egy nagyobb és egy kisebb kerítési asztal, valamint a nagyobb asztalhoz 2 lóca is készült, mind jó masszivan.

Az épületek zsindefyödelei, a kapuk és kerítésoszlopok, mind jó bőven bevonattak carbolineummal. Ez, a munkadíjjal együtt 1610 leibe került.

A lakóház és műhely födeleinek ereszei új, horganyzott bádogból készült folyó és lefolyó csatornázzal láttattak el 2900 lei, kitörött ablaktáblái pedig (20 drb.) betétettek 662 lei költséggel.

Mivel a konyhán levő rakott tüzhely összeomlott, újból kellett rakatni és ez 200 leibe került.

A jókarba tétel költségei az 1923-dik évben 15244 lei 95 b-nit tettek ki, illetve az előző évben eszközölt újraszindelyeztetéssel együtt 25.604-90 leit.

Most még szükséges volna a műhely sarkától le a pavillonig új lépcsőzet készítése. Erre nézve — többekkel való tanácskozás után — én betonlépcsők alkalmazását vélem a legmegfelelőbbnek.

Beszéltem a dologról egy szakember tagtárssal is, aki úgy nyilatkozott, hogy a lépcsőzet elkészítése az ősszel körülbelől 2400—2600 leibe került volna. Most valamivel többbe kerülne, mivel a cement ára s a munkabérek is emelkedtek. De mindazonáltal a m. t. közgyűlés jóváhagyását bátorodom kérni, hogy a munkát ez év folyamán teljesíthessem, tekintettel arra, hogy a betonlépcsők a legcélzerűbbek és talán örökidőkig tartók lesznek, valamint hogy s telep szepítésére nézve is, előnyösen fognak hatni.

Az egyesületi tagsági mozgalmat illetőleg a következőket jelentem: 1921. óta, amidőn is a háborus évek és forradalmi idők lezajlása után mintegy újra kellett szervezkednünk — alapító tagjaink száma — miután elhalálozás és expatriálás folytán apadott 4-gyel, ujonnan való belépés folytán pedig gyarapodott 2-vel, az 1923. év végén 14 volt. A rendes tagok száma pedig — miután közülök is ugyancsak 1921 óta, elhalt 1, expatriált és kimaradott 25 — az 1923-ik év végén volt 512.

Közgyűlés a telepgondnok jelentését egyhangulag tudomásul vette és a beton lépcső építésének eszközölésére az elnökséget felhatalmazza.

Baldzs Péter pénztárnok előterjeszt ez-

után az 1923. évi zárszámadásokat és az 1924. évi költség előirányzatot, (melyeket alább közlünk) közgyűlés a zárszámadásokat a felügyelőbizottság jelentése alapján egyhangulag elfogadta.

Több tárgy nem lévén, elnök az ülést bezárta.

A méhcsaládok gondozása a tavaszi vizsgálat után és a fészkek kibővítése.

A tavaszi vizsgálat alkalmakor pótoltuk mindazon hiányokat, melyek a családok fejlődését akadályozhatták volna. Ezért kellett arról gondoskodni, hogy a gyűjtési időre minden család népes és munkabíró legyen. Ezen gon-

doskodás azonban igazán értékes csak úgy lesz, ha a családok fejlődését is állandóan figyelemmel kísérjük s a körülmények szerint elő is segítjük. Amint a gyűjtés jól megindul, a legtöbb család rövid idő múlva annyira megnepesedik, hogy a fészkek hátsó lépeit is ellepi. Ez azt mutatja, hogy a költőfészkek kibővítését meg lehet kezdeni.

A családok nevesedését mindig a gyűj-

VAGYON

Mérleg-számla 1923. december 31.

TEHER

	Lei	b.	Lei	b.		Lei	b.	Lei	b.
Pénztár --- --- --- ---	1	471	67		Alapító tagok által befizetett tagsági díjak --- --- --- ---	4	5000		
Ingatlan --- --- --- ---	2	30000			Erdélyi bank hadikölcsön számla	7	6000		
Takarékpénztári betétek					Telepvasárlási kölcsön számla ---	8	15500		26500
a) 556. számú takarékpénztári könyvbe elhelyezett tőke ---	3	31796	95		Egyenleg mint egyesületi tiszta vagyon --- --- --- ---				83402
b) 508. számú takarékpénztári könyvbe elhelyezett tőke ---		6151	61						58
c) 517. számú takarékpénztári könyvbe elhelyezett tőke ---		18125	35						
Értékpapír, a jegyzett hadikölcsön kötvény --- --- --- ---	5	5000							
Főlszerelés, leltár szerint --- ---	6	10571							
Vásárolt, de még el nem adott áruk	11	7786							
				109902	58				109902
									58

Cluj—Kolozsvár, 1923. évi december hó 31-én.

Báró Jósika Gábor s. k.
elnök.

Török Bálint s. k.
titkár.

Balázs Péter s. k.
pénztárnok, felelős számadó.

A számvizsgáló bizottság jelen mérleget megvizsgálva a pénztárkönyv, főkönyv és leltárral egybehangzónak találta.

Cluj—Kolozsvár, 1924. évi május hó 5-én.

Számvizsgáló bizottság:

Kovács András s. k.

Szilágyi Márton s. k.

VESZTESÉG

Eredmény-számla 1923. december 31.

NYERESÉG

	Lei	b.	Lei	b.		Lei	b.	Lei	b.
Telepfenntartási számlán --- ---		16745	90		Tagdíj számlán --- --- --- ---		18383		
Méhészeti Közlöny „ --- ---		10080			Telepjövedelem számlán --- ---		6684		
Vegyes költségek „ --- ---		1170	50		Áruközvetítés „ --- ---		20965	98	
Adó --- --- --- ---		305		27999	Kamat „ --- ---		4728	50	
Egyenleg, mint vagyonszaporulat				24824	Vegyes jövedelmek „ --- ---		1962	50	
				52823					98

Cluj—Kolozsvár, 1923. évi december hó 31-én.

Báró Jósika Gábor s. k.
elnök.

Török Bálint s. k.
titkár.

Balázs Péter s. k.
pénztárnok.

A számvizsgáló bizottság jelen eredmény-számlát megvizsgálva a pénztárkönyv és főkönyv adataival egybehangzónak találta.

Cluj—Kolozsvár, 1924. évi május hó 5-én.

Számvizsgáló bizottság:

Kovács András s. k.

Szilágyi Márton s. k.

tési idő előtt kell elősegíteni. Csak magunknak okozunk kárt azzal, ha a fészkek fokozatos kibővítéséről a rendes időben nem gondoskodunk, miután az eredményre különösen fontos, hogy az anya a petézéssel ne szüneteljen s a család rohamosan népesedjen. A fészektágítást akként intézzük, hogy a család építményeit a fiasításig kiszedjük, azok mögé — helyet készítve az anyának a petezésre — 2-2, vagy ha nagyon népes volna, 4-4 hibátlan, tiszta, munkalépet függesztünk s a kivett lépeket — melyek többnyire mézesek — a kaptárba egymásután visszarakjuk, (utolsónak is mézslépet téve, hogy bármikor kinyitjuk a kaptárt, az ablakon megláthatjuk van-e még méze.

Hogy egyszerre több vagy kevesebb léppel történjen-e a fészektágítás, a család népes-

ségétől függ. Mindig annyit adunk neki, amennyit beföldni képes. A fészkek bővítése műléppel is történhet; kezdéssel semmi esetre, sem pedig feketeszínű lépekkel. Aki az elmondottak szerint cselekszik, a fiasítás szaporodását nem hátráltatja, sem meg nem akasztja, sőt inkább elősegíti.

De van e munkának egyéb haszna is. Az t. i.: hogy a méhész az egyes családok kiváló jó tulajdonságait megismeri s a heréket azokkal nevelteti.

Gyakori eset, hogy a méhcsalád, noha mindene megvan, mégsem népesedik. A hiba többnyire az anyában rejlik, mert esetleg öreg, satnya ivadék vagy időközben kimerült. A meg nem felelő anyákat egyéves jól termékenyültekkel kell kicserélni.

A méhcsaládok munkásságát azért mindig úgy kell irányítani, hogy a főgyűjtési időre sok gyűjtőmunkásuk legyen, hogy nagy munkaerőt fejthessenek ki akkor, mikor a gyűjtés ideje beáll, viszont ne pazarolják hasztalanul a készletet oly munkaerő fölnevelésére, mely előre láthatólag télienségre lesz utalva. A családokat tehát annak idején serkenteni kell a fiasításra, máskor meg, ha gyűjtésre kilátás nincsen, abban korlátozni. Nagy mézslés idején a kikelt fiasítás után üresen maradt sejteket, még mielőtt az anya bepetézhetné, mézzel hordja meg a család s a fiasítás folytonosan kisebb térre szorul. Gyűjtésien vagy gyenge gyűjtés idején azonban a fiasítás körül elraktározott mézet a család lassankint feléli s a fészkek akadály nélkül terjedhet.

Az Erdélyrészi Méhész-Egylet 1924. évi költségelőirányzata.

Bevétel

Kiadás

	Leí		Leí
1924. évi tagdíjakból --- ---	18000	Tisztviselők irodai általyára	500
Telep jövedelméből --- ---	5000	A telep további rendezésére	7000
Áruk közvetítéséből --- ---	10000	és adójára --- --- ---	10000
Takarékbetétek kamataiból --- ---	5000	A Méhészeti Közlöny nyomdai	2500
Vegyesekből --- --- ---	2000	költségére --- --- ---	2500
		Nyomatványok és posta-	
		költségekre --- --- ---	
		Jutalomdíjak és vegyésekre ---	
Összesen	40000	Összesen	22500

Cluj—Kolozsvar, 1924. évi január hó 1-én.

Báró Jósika Gábor s. k.
elnök.

Török Bálint s. k.
titkár,

Balázs Péter s. k.
pénztáros.

Különlék.

Lapunk mai száma a szokottnál nagyobb terjedelemben jelenik meg azért, hogy az évi működésről és a zárszámadásokról szóló jelentéseket megszakítás nélkül, egy lappeldányban közölhessük tisztelt tagtársainkkal.

Vegyünk részt a kolozsvári árumintavásáron. F. évi szept. hó 1-től 15-ig országos árumintavásár lesz Kolozsváron, amely kiállítás-szerű vásáron a méhészeti eszközökkel és felszerelési cikkekkel is megfognak jelenni azok készítői. Az 1921. évi mintavásáron már részt vett néhány tagtársunk, kívánatos volna, hogy az idein — minthogy az alkalmasabb időben is fog megtartatni — minél nagyobb számban vegyenek részt méhésztagtársaink. A kiállításon és vásáron bemutatathatók és forgalmazhatók az összes méhtermékek, amelynek a: méz, (lépes, pergetett, préselt), sonkoly, viasz, mézbor, mézsör, mézecet, mézes tészta, mülép, viasszal, vagy mézzel készült kenőcsök, gyógyszerek, piperecikkek, fényesítő szerek stb. stb. A méhészegyleti tagok részvétele díjtalan. Az egyesület tagjai helydíjat nem fizetnek, amennyiben a beküldött cikkeket e célra átengedik. Minden részletre kiterjedően bő felvilágosítást nyújt ez ügyben az érdeklődőknek az E. M. E. titkári hivatala.

Ingyenes méhészeti tanfolyam. Az Erd. Méhész Egyesület miként a tavaly, az idén is rendez Kolozsváron ingyenes méhészeti tanfolyamot a kisgazdák, papok és más foglalkozást űző felnőttek, valamint fő és középiskolai tanulók részére. A tanfolyamon részt vehetnek férfiak, nők, fiúk és leányok egyaránt. Az előadások az Erdélyrészi Méhész Egyesület méhészeti és titkári hivatalában tartatnak meg és batus tanulmányi kirándulásokkal lesznek egybekötve. Jelenkezéseket elfogad az Erdélyrészi Méhész Egyesület titkári hivatala Kolozsvárt, Attila-utca 10 sz. naponta 9—2 óráig.

Rajzás előtt állunk és minden méhésznek gondoskodnia kell a rajok befogásához szükséges méhlikásokról, kaptárokról. Az Erdélyrészi Méhész Egyesület a kaptár beszerzés megkönnyítése céljából gondoskodott új három négy keretsoros országos méretű kaptárról, amelyek darabját míg a készlet tart 650 L. kedvezményes áron bocsájtja a méhészek rendelkezésére. Az egyes kaptárak már elfogytak.

Mézpergető, hannomanrács, gőzviasz-olvasztó, keretfogó, rajfecskendő, rajtógó, méhészpipa, füstölőgép, sejtnyitó villa és kés, anyazárka, mülép, kaptárak, mindenféle méhészeti eszközök állandóan és legszolidabb kivitelben kaphatók Szurdoki Krcs Kornél méhészeti Sibiú—Nagyszeben Schullgasse 3. Elfogadok előjegyzést fiatal termékeny anyákra és rajokra. Elvállalok viaszt műléppé préselésre. Válaszbélyeg melléklendő. 3642

A mézgyűjtés kihasználása.

A méhcsaládok munkaképessége s munkaterjedelme igen különböző. Különösen szembeeső az a népes és a gyenge családoknál, ami könnyen érthető, miután két munkás mézhozama kétszer annyi, mint egyé. Az eredményt gyakran az is befolyásolja, hogy a nép nagy részét a fiasítás ápolása otthon tartja, mi miatt egyik család aránylag kevesebb munkást bocsáthat ki gyűjtésre, mint a másik, számra nézve látszólag ugyanolyan népességű. Még az egyes családok átörökölt jó és rossz tulajdonsága is befolyással van arra, hogy a méhlegelőt serényebben vagy lanyhábban tudják-e kihasználni.

A rajzásra való hajlandóság legelőnkébb ideje alatt — 3 vagy 4 nappal az első raj kivonulása előtt, egészen a rajzás teljes bevégeződéséig — a rajzási készülődés a méhcsalád munkaerőjét annyira lekötí, hogy a legdusabb gyűjtést sem használja ki kellőképpen. Ennek ellensúlyozása végett, ha a családok a főgyűjtés előtt a természetes rajzásra előkészületeket nem tesznek, kellő időben rajkészítés által kell őket gyöngyíteni s figyelmüket az esetleg később bekövetkező rajzás kedvtől eltéríteni s a mézhordásra irányítani. Amely vidéken a méhlegelő július elején vagy közepén megszűnik, a május utóján vagy június elején kikelt ivadék jelentékeny munkát ott már nem talál. A jó gyűjtés által felbuzdulva, a fejlődésben vissza-

maradt családok szokták a fiasítást annyira kiterjeszteni, hogy meg is rajzanak. Rajzásuk azonban rendszeren a gyűjtési idő után történik, mikor a sok munkásnak hasznát már nem igen vehetik. A fiasítás felnevelésére felhasznált anyag tehát kárba veszett s a megmaradt készlet is haszon nélkül fogy el. Miután nincs miről hordani, sokszor éhséggel is küzdök, úgy a rajzott család, mint a raj, holott a rendes időre megnépesedett családok fölősteget is adtak. Ezen vidéken az legyen a szabály: a korai rajzást előidézni, a késői rajzást megakadályozni.

Az olyan vidékeken, hol az akác után még tartós, jó hordás van, pld. erdei vágások közelében, vagy ahol július hónapban a mézharmat gyakori, a késői fiasítás nem kárba veszett.

Aratás után azonban, amint a nagy forróság és vele a szárazság beáll, a fészkek napról-napra öszöb huzódik, a fiasítást a méhcsalád korlátozza, sőt meg is szünetel. Pedig fontos érdek, hogy a fiasítás éppen akkor ne szüneteljen, miután sok vidéken a tarlóvirág (lisztesfű) még gyűjtést biztosít. Leginkább pedig a jó telelés végett kívánatos, hogy a családoknak, ha nem is oly nagy mértékben, fiasításuk mindig legyen, mert ha sok fiatal méhvel teleltetjük be őket, jó erőben kerülnek ki a télből, míg az oly családok, melyeknek a beteleléskor sok öreg méhe volt, tavaszra a legkedvezőbb telelés mellett is igen megfogyanak.